

- 3) *Pan-Arisch*, projekto sendita de Per Lundström de Eberfeld (pseŭdonomo P. L. Friedmann), kun apriora gramatiko kaj aposteriora vortaro. La gramatiko baziĝis sur fiziologia klasigo de konsonantoj kaj vokaloj kaj analogia principo de gramatikaj konceptoj, kion la Komitato trovis tro artefarita kaj arbitra.
- 4) *Language simplifié*, de profesoro Thaüst el Tulono, estis ideolingvo strebanta al maksimuma koncizeco kaj formita el strikte unusilabaj vortoj. La 60 literoj de la alfabeto estis ĉiuj statistike reciproke kombineblaj – ankaŭ tio estis konsiderata absolute arbitra.
- 5) Léon Bollack el Parizo persone prezentis kaj defendis sian *Langue Bleue*, kun apriora vortaro kaj (same kiel ĉe la antaŭaj aŭtoroj) unusilabeco, kiun li taksis praktike ekonomia. Kvankam ĝi estis jam detale ellaborita kaj priskribita en 1903 en la „Histoire de la langue universelle”, oni ne opiniis ĝin praktike realigebla.
- 6) *Dilpok* de Alexandre Marchand, kvankam uzanta internacian vortaron, ankaŭ tendencis al koncizeco, misformante la radikojn. La gramatiko estis apriora, kaj eĉ se ekzistis tradukoj de libroj el la franca en Dilpok, ĝi ne estis konsiderita akceptebla.
- 7) La unua pritraktata aposteriora lingvo *Apoléma ou la langue pacifiste* de sociologo kaj lingvisto Raoul de la Grasserie estis ĵus publikigita en Parizo. Ĝi baziĝis sur grekaj radikoj, kiuj estas internacie disvastiĝintaj, sed, kiel objetus Giuseppe Peano, la latinaj ekvivalentoj estas multe pli konataj kaj uzataj, tial Apoléma taŭgus nur por helenistoj kaj por homoj preferantaj la grekan terminologion.
- 8) *The Master Language* de usonano Stephen Chase Houghton baziĝis sur modifita latina vortaro kaj simpligita fleksia sistemo kun angla vortordo. Al la uzantoj estis rekomendite (same kiel ĉe Latino sine flexione) uzi ajnan latinan vortaron kaj ŝanĝi la vortojn laŭ certaj reguloj. Nekutime, la infinitivo de verboj kaj la derivad-radiko baziĝis sur la latina supino, el kio rezultis nenaturaj formoj, krome enestis multaj anglo-devenaj idiomaĵoj kaj vortoj sen latina ekvivalento.
- 9) Edgard Darde el Makievka, Rusio, sendis sian projekton *Logo* kun gramatiko imitanta Esperanton, sed kun apriora vortaro: ĉiu vortradiko komenciĝis kaj finiĝis per konsonanto kaj nur 3 modeloj eblis: *cvc*, *cvcvc*, *cvcvcvc*. Tiel, multaj internacie konataj radikoj estis misformitaj al nekomprenebleco.
- 10) Aŭtoro de *Parla*, Karl Ludwig Spitzer, estis komercisto same kiel Léon Bollack kaj ankaŭ li emfazis mallongecon de vortradikoj, t.e. unusilabecon. Plue, la radikoj komenciĝis kaj finiĝis per konsonanto kaj la vokaloj uziĝis kiel afiksoj por fleksiaj finaĵoj kaj aliaj gramatikaĵoj (ekz. la vokalo *e* signifis femininon ĉe nomo, futuron ĉe verbo, superlativon ĉe adjektivo). La Komitato opiniis tion nenatura kaj nelogika.
- 11) Heinrich Molenaar, verkisto kaj filozofo el Munkeno, prezentis sian *Universal (Pan-roman)*, kiun li poste re prilaboris al „Unial”. Li eliris el la kritiko al Esperanto kaj pledis por homogeneco de la vortaro, kiu baziĝu sur la latinidaj lingvoj. Tiun principon la Komitato longe pridiskutis, konstatis ke ekzistas esceptoj, nome uzo de internacie konataj ĝermanaj vortoj, kaj ke la derivado estas neregula kaj mankohava. Molenaar proponis efektivigi la traduk-konkurson, por ke en ĉiuj prezentataj lingvoj ekzistu identa komparebla teksto, sed la Komitato ne pensis tion necesa, ĉar disponeblis sufiĉe da materialo en unuopaj proponataj lingvoj.
- 12) *Idiom Neutral* estis funkcia oficiala lingvo de *Akademi Internasional de Lingu Universal* (1892–1908, posteulo de Kadem Bevünetik Volapüka), en *Idiom Neutral* ankaŭ aperadis ties cirkuleroj. Bedaŭrinde, la prezidanto kaj aŭtoro Waldemar Rosenberger